

[Landbrugsministeren]

fleste lande i Europa. Derfor synes jeg, det er rigtigt, at vi nu prøver, om vi kan styre udviklingen for de heltidsbedrifter, som af forskellige produktionsmæssige og miljømæssige årsager må have mere jordtilliggende, således at jordbrugskommissioner og jordlovsmyndigheder kan forbedre arronderingen, og således at helhedsbedrifterne bliver effektive og konkurrencedygtige, samtidig med at vi får en anvendelse for de landbrugsejendomme, der bliver deltidsbedrifter, men stadig af miljømæssige og kulturelle grunde kan præge landskabet og kulturen i dette land.

Med disse ord vil jeg sige, at jeg tror, landbrugsministeren, regeringen og folkettingen er parat til at yde deres indsats, således at vi kan imødegå de strukturproblemer, der vitterlig er, og som jeg håber vi kan løse.

Forhandling

Ove Jensen (FP):

Jeg takker landbrugsministeren for svaret. Landbrugsministeren kom jo vidt omkring uden dog at komme særlig ind på det specielle problem, jeg rejste, at det var de mange restriktioner, vi har påført landbruget, der var den væsentligste årsag til, at det er gået så dårligt i landbruget, som det nu engang er.

På mit spørgsmål om, hvad landbrugsministerens råd skulle være til de landmænd, der ikke kunne få deres besætninger passet og ikke kunne få den jord, der var nødvendig til at have dem på, svarede landbrugsministeren, at der skulle sættes nogle besætninger ud i EF. Det er selvfølgelig også et svar at give, men det står vel ingen steder skrevet, at det absolut er her i Danmark, disse besætninger skal sættes ud. Men det har jo desværre været sådan, at man har øget kvægproduktionen i de andre EF-lande, siden vi kom med i EF, fordi man her i Danmark har tilladelse til landbrugspolitikken således, at det ikke har været muligt for de danske landmænd at øge deres kvægproduktion. Det har de andre naturligvis set, og de har så foretaget den udvidelse, der er nødvendig, i særdeleshed i Holland, og det har sviyet til os bagefter, når vi skulle fordele mælkekvoten. Det er altså ikke nogen særlig klog politik, vi har ført dér fra dansk side.

Landbrugsministeren var endvidere inde på, hvordan vi ellers kan påvirke strukturen i landbruget, og det er jo helt rigtigt, som landbrugsministeren nævnte, at der er tale om skatter, om renter og om de fremtidige EF-betingelser. I den forbindelse vil jeg gerne spørge landbrugsministeren, hvad regeringen vil gøre for at lette landbrugets beskatningsforhold.

Nu har man jo aftalt en skattereform, og en af de ting, som er til stor gene for mange landmænd, hvis de har en stor og urentabel bedrift, er formueskatten. Selv om de ingen indkomst har, kan de meget let komme af med en stor formueskat, fordi de har en stor og urentabel gård, hvor der er bundet en masse penge i jord og bygninger.

Hvorfor har regeringen og i særdeleshed landbrugsministeren ikke gjort en indsats for at få gjort noget ved dette forhold, da man nu havde hele beskatningsgrundlaget oppe til drøftelse? Men det er vel ikke for sent endnu, for skattereformen indeholder jo ingen aftale om formueskatten, og derfor må det vel være naturligt, at landbrugsministeren og regeringen i det hele taget tager fat i dette forhold. For fremskridtspartiets vedkommende er vi indstillet på at være med til at afskaffe formueskatten, og vi er også indstillet på at være med til at mildne den og føre den tilbage til de regler, der var, før de sidste stramninger blev foretaget, men hvis regeringen kan skaffe et flertal, er vi altså villige til at være med til at afskaffe formueskatten.

Medens vi er ved skatter, vil jeg nævne landbrugets jordskatter, som også er en meget alvorlig ting. Dem vil vi i fremskridtspartiet også være med til at afskaffe. Vi finder det helt urimeligt, at man lægger særskatter på et erhverv, der i forvejen har store økonomiske vanskeligheder. Derfor er vi også her villige til at være med til at foretage en ændring, hvis regeringen i øvrigt er det.

Men som sagt betragter vi det som noget meget væsentligt at få fjernet alle de restriktioner, der er i landbrugsloven. For som nævnt i mit første indlæg har vi altså den opfattelse, at de har et meget stort ansvar for den uheldige udvikling, der er sket i landbruget. Man kan bare følge udviklingen; landbrugets vanskeligheder begyndte, samtidig med at man indførte disse restriktioner i 1973. Hver gang man skærpede dem, gik det endnu dårligere. De to linjer følges ganske